

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Nagy- s Czerna-uteza sarkán
papp F. utorraktára fölött, i. em.
hol a szerkesztő irodánapokon délelőt
9—11 óra között
és Bolonya mesteruteza 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
előzetesi pénzek és hirdetések
hírnemtesen de küldendők
Kéziratok vissza nem adtnak

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva v vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor helye 5 kr (1—10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hird-
téseknek kedvezmény.
Minden egye hirdeté: bélégdíj: 30 k
Nyílt-tér aora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetend

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

Brassó és Brassóbetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, liosó-szentmártoni, brassóbetvárosi hosszuaszoói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári s szegedi kir. járásbírószágok hivatalos hirdetője

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler János, Dukas Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Dausz társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetés-irodájában.

134-ik szám.

Brassó, Csütörtök, november 22-én.

IV. évfolyam 1888.

Orosz rémképek.

Budapest, 1888. november 20.

Oroszország ismét úgy viseli magát Európával szemben, mint valami durva dajka az ápolására bizott gyermekekkel, kiket legszive-
sebben ijesztéssel csendesít le. — Csakhogy
Európa már régóta nem oly kiskoru, mint az
orosz politikusok képzelik s Russia a legutolsó,
kinek emlőin keresi a táplálékot; ennek ölelni
vágyó karjaitól megóva akar lenni. Készülő-
déseivel, melyek mindig a legalkalmatlanabb
s legrosszabb pillanatban történnek, Orosz-
szág, mint hírlapjai biztosítanak, csak a rosz-
akaratukat elijeszteni, a békebontókat megfé-
lemlíteni, Európát csendes szendergésre kény-
szeríteni akarja. Azaz legelőször mindig meg-
kísérli elfogadni a készülődések létezését és
csak aztán, mikor a tények ezen hazugsággal
a legkiáltóbb ellentétben mutatkoznak, folya-
modik azon mentegetőzéséhez, mely ugyanazon
igényt tarthatja a becstülésre, mint a hazugság,
ezen igái moszkovita tulajdonság.

Ha a legujabb tour, melyet a moszkovi-
tizmus legutolsó rémképeivel, — az ötszáz
millió kölcsönrel összekötött hadtestszaporítá-
sokkal, — Európa nyugalmának s különösen
a tőzsdéknek játszott, ama rombolások által,
melyeket az általános vagyonban okozott, oly
igen szomorú nem lenne, jót lehetne nevetni
azon groteszk forgásokon és tekervényessége-
ken, melyekkel a pétervári officiózusok fára-
doznak, hogy kormányuk pénzügyi és katonai
intézkedéseit a lehető legártatlanabb világítás-
ban láttassák. Bennünket hiába ámítanak az
uraságok. Mi itt nagyon jól tudjuk, hogy ná-
luk tulajdonkép miről van szó. Tudjuk, hogy
sem a csapatok előretolása, sem az új kölcsön,
nem háborús célra szolgálnak, hanem az előb-
biek első sorban arra, hogy a császár s a nép
előtt ürügyet nyujtsanak Wisnegradskij úrnak
az utóbbira nézve; tudjuk továbbá, hogy má-
sod sorban a csapatelőretolásokkal nekünk im-
ponálni, új kiadásokat, pénzügyi képességünk
új gyöngítését okozni, a kölcsön-művelettel
pedig a magyar konverziókat ártani akartak.
— Az urak azonban minden irányban elszá-
mítják magukat: mert bár lehető teljesen ki-
építjük hadszervezetünket, mint ezt a legujabb

katonai javaslatok bizonyítják, de az adófizetők
új megterhelése minden áron el fog kerülni,
új felszerelési hitel okvetlen s határozottan nem
fog követeltetni. És a mi a konverziót illeti,
akkor, mikor az tényleg megkezdendő lesz,
az európai piac az oroszokat már rég fel-
szívta s ki is izzadta.

Stratégiai intézkedéseink olyanok, hogy a
háboru egy helyen sem lephet meg bennün-
ket, hogy a benyomuló ellenség elé mindenütt
dús készletekkel és ellenállási eszközökkel el-
látott hadoszlopok állhatnak, melyek azt szét-
zúznák és csúfos visszavonulásra kényszeríte-
nék: háromszor huszonnégy óra alatt messze
nyuló határaink bármely pontján háromszázezer
embert összpontosíthatunk. Ez hadügyi kormá-
nyunk gondosságán kívül Baross és Bacquehelm
marquis nagy értelmének s erélyének kö-
szönhető.

Röviden: az orosz rémképek nálunk tel-
jesen eltévesztik hatásukat, dajkamesék csak
megnevettetnek bennünket.

Belföld.

Brassó, nov. 21. (Országgyűlés.) A képviselő-
ház f. hó 19-iki ülése elején, az elnök részvételtjes
hangon emlékeztetve meg gróf Bánffy Béla alelnök el-
hunytáról, a ház elhatározza, hogy koszorút tétet al-
elnökének sírjára s a temetésen küldöttséggel képví-
selteti magát.

Ezután a miniszterelnök terjesztett be két tör-
vényjavaslatot a jövő év első negyedében viselendő
közterhekről s a rendkívüli katonai óvintézkedések
költségeire a delegáció által megszavazott 47.3 millió-
nyi hitel Magyarországra eső részének fedezéséről.

Erre tovább folyt a regale-törvényjavaslat feletti
általános vita. A javaslat ellen szóltak Unger és Hojisi
Pál. Előbbi határozatai javaslatot terjesztett elő, mely
szerint a ház a törvényjavaslatot nem fogadja el ál-
talanosságban részletes tárgyalás alapjául.

A szabadelvű párt részéről Vadnay Károly tar-
tott a javaslat mellett igen élvezetes és tartalmas be-
szédet, melyet a ház osztatlan figyelemmel és gyakori
helyeslésekkel kísért. Szóla nagyon ügyesen é hatá-
sosan polemizált Ungerrel, főleg Polónyival, kinek azon
vádja elleneben, hogy náunk a kormány alkotja a
többséget és nem megfordítva, utalt a görög- és
francia kormányváltozások gyakorisága által amaz or-

szágoknak okozott nagy politikai és nemzeti károkra
melyektől mi, a kormány állandósága által szerencsé-
sen meg vagyunk kímélve. Vadnay fejtegetéseinek,
melyek során a városok jelentőségét éppen nem igno-
rálta, egyik legmarcansabb vonása az államérdekeknek
komoly hangsúlyozása.

A f. hó 26-iki ülésen folytatván a regale-ja-
vaslat tárgyalása, ugyanakkor az elnök következő kép-
viselőket küldötte ki gróf Bánffy Béla temetésére: Be-
nitsky Ferencz államtitkár, Eszterházy Kálmán gróf.
Nopcsa Elek báró, Bornemisza báró, Latinovits, Ernő
Hock János, Pogány Károly, Tholnay Gábor, Re-
viczky Károly, Sigmond Dezső, Dárday Sándor és Zeyk
Károly.

Brassó, nov. 21. (A sepsi-szentgyörgyi Mikó-
kollégium) A képviselőház pénzügyi bizottsága f. hó
19-ikén tartott ülésében a vallás- és közoktatási mi-
niszterium költségvetését tárgyalván, a felekezeti kö-
zépiskolák segélyezésénél Hegedűs Sándor a szepszi-
szentgyörgyi gymnasium segélyezését illetőleg az ötödik
osztály felállítására a szükséges fedezetet a miniszter
figyelmébe ajánlotta. Berzeviczy államtitkár pozitív ígé-
retet nem tehet, hogy jövőre a segély az ötödik osztá-
ly felállítására meg fog-e adatni.

Brassó, nov. 21. (A szász egyetem.) A szász
universitás f. hó 20-án tartott ülésében különböző
anyagi segélyeket szavazott meg a nagy-szebeni róm.
kath., gör. kel. és gör. kath. iskolák számára. E hatá-
rozat fölött gr. Bethlen András elnök elismerését és
köszönetét fejezte ki, kifejezést adva azon meggyőződés-
ének, hogy minden igaz hazafi örömmel fogja üdvö-
zölni ezen határozatot.

Külföldi szemle.

Brassó, 1888. nov. 21.

Berlinből írják a »Pester Correspondenz«-nek:
„Ama bank- és bankár-csoport, mely az orosz pénz-
ügyi kormány bizalmát biztosítja, bizalmas uton figyel-
meztetve lett ama különösségre, mely abban okvetlen
rejlének, ha német pénzerők francziákkal közösen elő-
mozdítanának egy Németországnak semmi esetre sem
kellemes célokra szolgáló orosz financiaiális vállalatot.
A csoport szóvivői erre azon tényre való utalással fe-
leltek, hogy a disconto-bank csoportja ugy a porosz,
mint a magyar és osztrák üzleteket monopolizálja s
így ő kényszerítve van, ha csupán a kétes exotikus
műveletekre utalva, maradni nem akar, legalább Orosz

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

A mult árnyai.

— Novella. —

22) (Folytatás.)

— Oh, most már értem! — kiáltá Alfred keserű
kaczajjal. — A kedves fama a kegyed termeiben le-
folyt jelenetet bizonyára ezerfele alakban és tulzással
vitte hírül arámnak. Mert higgye meg, nagysád, én
hallgattam; soha élő lény tölem nem hallotta, hogy
köztünk . . .

— De én nem hallgattam el! — vágott Olga
hevesen szavába, s most nem volt többé az a mo-
solygó, higgadt nagyvilági hölgy, hanem egyszerű szen-
vedélyes nő, ki e perczen nem tudott erőt venni ér-
zelmein. — Nem, én magam közöltem Elvinnek, hogy
szerettük egymást. — Hát azt hiszi ön talán, hogy
másodszor is megengedném, mikép kiüssék kezemből
a kelyhet, mikor már ajkaimhoz vittem? Az első ked-
vesemet egy francia golyó rabolta el; hát a másodi-
kat, a még forróbban szeretett férfit egy leány által
minden harc és küzdelem nélkül engedjem elra-
gadlatni?

Hevesen és büszkén mondá ezeket. Annyiszor
biztosították őt szépsége hatalmáról, hogy most maga
sem kételkedett benne. Ép ezért meglepte, mikor Al-
fred arca jéghideg, mozdulatlan maradt, sőt tekintete

elborult. De megijedt, mikor a férfiú hevesen így szólt
hozzá:

— Kegyed csak a saját érzelmeire gondolt! Ke-
gyed nem érzett semmi kíméletet azon fiatal lélek
iránt, a kit szavaival lesújtott, tönkre tett? Nem volt
tekintettel egy boldog, ifjú szívre!

Olga arcvonásai elváltoztak. Ez a családás le-
sújtotta.

— Elég! elég! — mondá hidegen, erőltetett ne-
vetéssel. — Ön szemrehányásokkal illet engem, a mi-
ért a legszentebbet hoztam önnek áldozatul: női büsz-
keségemet. Oh, ne tovább, ne tovább! Ké-zek vagyunk!

Ezzel hirtelen elfordult s gyors léptekkel sietett
kocsija felé.

Alfred érezte, hogy halálosan megsértette e nőt
s ez bántotta lovagiasságát. Ezért rögtön utána sietett,
megkísértvén kiengesztelni őt.

Hangu'ata azonnal más fordulatot vett. Haragja
imádott araja iránt elmúlt. Szíve a hallottak után nem
haragot, hanem szánalmat és szerelmet érzett a ked-
ves leány iránt s ő most csak arra vágyott, hogy ki-
egyenlítse e félreértést s ismét magáénak vallhassa a
kedves leányt.

Mialatt Olgával ketten egymás mellett haladtak,
az út más oldalán nagy utazóköpenybe burkolt nőalak
sietett tova, erősen reájok szegyezve tekintetét. Ők nem
figyeltek rá. A hadnagy kutyája azonban fölismerte

látszott e nőt s élénk csaholással ugrott feléje, mint-
egy figyelemre akarván tenni reá gazdáját.

A nő azonban félrefordult, sőt sietteté lépteit.
Alfred izgatottan tekintett utána. Kétség sem lehetett
benne, hogy Elvin anyja. — Ha ő itt van, ugy Elvin-
nek is közelében kell lennie. A felelem, hogy elveszti
szemei elől, s az öröm, hogy ismét oly nyomra akadt,
mely arájához vezet, annyira megzavarta, hogy alig
tudta, mit beszél Olgához, a ki nem felelt neki egyet-
len szót sem, hanem kocsijába szállt és köszöntés nél-
kül távozott.

Mihelyt egyedül volt kocsijában, dühe egész nagy-
ságában kitört. Őklei összeszorultak, mintha azok ere-
jét is igénybe akarná venni. Hátradólt s lebozsátá fá-
tyolát: a mi most vonásaiból visszatükröződött, nem
a boldogtalan szerelem keserve, hanem egy szenve-
délyes intriguáns fájdalom volt, ki az utolsó pillanat-
ban vesztett el egy játszmat, melyet már-már meg-
nyertnek hitt.

Alfred azonban oly gyorsan, a mint csak tudott,
a tovasiető nő után iramodott. Utja után itélve, csak
a pályaudvarra mehetett; de mire a hadnagy egészen
kimerülten ide érkezett, a nő már eltűnt szemei elől.
Bement a váróterembe, az étterembe, — hiába! Végül
keresztülhatolt az emberek nagy tömegén a perronra
s a vonatok hosszában végigfutva, benézett minden
egyik kocsná. Mindenütt idegen arcok.

országot megtartani ügyfeleül. Ennek folytán értekezletek folynak oly irányban, hogy a legközelebbi porosz és magyar műveletekre vonatkozólag Bleichröder és Mendelssohn közt koalíciót eszközöljenek.

Feltűnést kelt, hogy a »Nordd. Allg. Ztg.« közli az olasz »Esercito Italiano« című katonai szaklap egy cikkét Olaszország helyzetéről a legközelebbi háborúban. — Az olasz lap a háborút kikerülhetetlennek mondja, mert Franciaország »egyebet sem tehet«, mint minden erőlködését vasgyűrű áttörésére irányozni, melybe Német és Olaszországok egyesülésével jutott. — Különösen feltűnik a cikk következő megjegyzése: Franciaország sohasem, még 1892. után sem (akkor jár le a német olasz szövetség) lesz azon helyzetben, hogy Olaszország semlegességére számíthatna. Mint-hogy a »Nordd.« is közli az olasz cikk e passzusát, most már kétségtelen, hogy az olasz-német szövetség-szerződés, mint már előbb híresztelték, az 1892. évig mindenesetre meg van kötve s kötelezi Olaszországot, hogy a németeket francia támadás esetén tétleg segítse.

Beavatott körök kétségbe vonják az általános megegyezés létrejöttét Qroszország és a Vatikán között és a jelenleg Iswalsky által közvetített tárgyalásokat kizárólag csak vallási kérdésekre szorítkozónak tartják, melyből minden nagyobb jelentőséget elvitatnak. A Vatikán, tekintettel a lengyelekre, kikre nézve a katolikus nemzetiségük utolsó védbástyája, Oroszországtól oly feltételeket kér, a melyeket az utóbbi semmiképp sem teljesíthet, minthogy politikája teljesen az orthodoxián alapszik és a katolicizmus előtt még látszólag sem hátrálhat meg. Különben is nem volna értelme a tért Lengyelországban feladni akkor, mikor a balti tartományokban oly nagy erőfeszítéssel dolgoznak az orthodox hit érdekében.

Belgrádban a »Velika Srbija« című lap az osztrák-magyar monarchia ellen izgat s azt írja, hogy itt már az ideje annak, hogy a szerb királyság más politikai irányt kövessen, mint a minőt követ; a szomoru tapasztalatok úgy is megtaníthatták, hogy ez az út nem vezethet célhoz. Az, hogy Szerbia az osztrák-magyar politika után áhítozik, oda vezetett, hogy most valóságos drabantja a politikában s ez által prestigejét egészen elveszítette.

Spanyolországban az európai kérdéseket illetőleg elfoglalt állásáról keringő hírekkel szemben az »Epoca« kijelenti, hogy Spanyolország nem tesz kivételt senkivel szemben Spanyolország loyális és hű barátja úgy Franciaországnak mint Németországnak, s a két ország közti feszültség megszüntetését és az európai béke fentartását óhajtja.

A francia kamara f. hó 14-iki ülését Goblet külügyminiszter, Köchlin interpellációjára válaszolva, kijelenté, hogy Franciaország nem vállalt semmiféle köteleességet az iránt, hogy a kelet-afrikai partvidéken együtt fog működni Németországgal és Angliával.

Az elzászi katonai sorozások alkalmával — mint Brüsszelből távirják — Colman, Thann és Mülhausen kerületekben komoly zavargások fordultak elő. Az elzászi újonczok folyton ezt kiabálták »Vive la France.« Egy porosz katonatisztet kicsibe mult, hogy agyon nem ütöttek. Körülbelül 200 újoncz Baselbe szökött. Nemrégiben hasonló zavargások fordultak elő már az ill-furhi kerületben.

De a mint már hiábavalónak vélte minden fardozását és csüggedten akart visszamenni, — hirtelen megpillantá ismét egy szürke kalap alatt azt a halvány arcot, mely épen kihajolt egy ablakon. A harmadik csengetés is elhangzott már, az indulásra is meg volt már adva a jel, de Alfred hevesen felrántotta egyik kocsii ajtaját s beszállott kutyája utána. E perczen indult meg a vonat.

Persze nem volt sem jegye, sem podgyásza, sőt azt sem tudta, hova és merre megy. De ez mindegy volt neki. A vágy, látni Elvint és beszélni vele, feledtetett mindent.

A vonat minden állomáson megállott és Alfred mindannyiszor kihajolt az ablakon megnézni, vajjon nem szállnak-e ki azok, kiket ő keres.

Mialatt Alfrednek minden negyedóra egész öröklétnak tetszett, a vonat női szakaszában — melyben Elvin anyja ült — nem nagy szeretettel gondoltak rá. Az anya egyedül volt. Mikor Elvin mindenáron el akart utazni hazulról, anyja egy Frankfurt közelében fekvő városkát választott tartózkodási helyül, hogy közel lévén a városhoz, egy frank urti orvos látogatása könnyű legyen. Az aggódó anyai szív azon orvoshoz akart fordulni, ki egykor férjét kezelte a tébolydában. Azonnal irt is neki, kérve, hogy látogassa meg őket néhány órára s alkosson magának véleményét leánya kedélyállapota felől.

(Folytatása következik.)

A francia kormány 1.300.000 francban megvette a st. etiennei fegyvergyárat, hogy a Lebel-lőfegyver előállítását siettesse. A Chatelleraulthban történt gyárégés folytán a fegyvergyártás előhaladásában nagy késedelem állott be.

Brüsszelben a szocialisták a vörös zászló kitűzésével meetinget tartottak a szabad ég alatt. — A vörös zászló kibontása miatt a rendőrség erőszakkal ugrasztotta szét a meetinget.

Bánffy Béla gróf. †

Gróf Bánffy Béla halála, mint előre látható volt, széles az országban általános részvételt keltett. Jellemző különben, miként ír a szabadelvű párt e kiváló tagjáról az ellenzéki sajtó s ép ezért idézzük itt a »P. N.« következő szavait:

»Már a múlt országgyűlési ciklus végén oly feltűnő rossz színben járt a házba, hogy ha szemét behunyta volna, bármely perczen rá illett volna a rávatalra. De tevékeny lelke, kötelességérzete, még a haldokló testben sem tudott tétlen maradni. Gróf Bánffy Béla a legszerényebb és legmunkásabb emberek közé tartozott. Éles ítélő tehetsége, szellemes humora, és nagy mérvű gyakorlati és tudományos képzettsége, jelentékeny befolyást szereztek neki. Nemcsak a kormánypártban volt népszerű gróf Bánffy Béla, hanem az ellenzéken is. Mint ember Bánffy Béla, a legszelidebb kedélyű volt; s néha irodalmi dolgozataiban e kedélyvilágot szépen is örökitette meg. Kiváló tehetsége és hajlama volt a szépirodalomra; de ezt a politikai tevékenység közt nem gyakorolhatta. Utolsó politikai ténye az a levél, melyet az erdélyi regále-mozgalom ügyében báró Bánffy Györgyhöz intézett. Ezt már halálos ágyán írta. Erdély egy nevezetes és befolyásos fiát veszti el benne; s ez évben báró Kemény Gábor után már a másodikat.«

*

Az Emke. báró Bánffy Bélának. Az Emke kolozsvári választmánya egyik elnökét veszítette gróf Bánffy Bélában. A választmány kedden délelben Ferencz József társelnök elnöke alatt a gyászszert következtében rendkívüli gyűlésre jött össze a központi titkári irodában. Elnök meleg szavakban emlékeztet meg az elhunytól, kimondatott, hogy a gyűlés fájdalmát jegyzőkönyvileg örökíti meg és ezt részvét áiraltban közli az özvegygel. A temetésen a választmány testületileg vesz részt, a koporsóra pedig Ferencz József vezetése alatt koszorút helyez egy kiküldött bizottság. A koszorú szalagján hosszabb jelmondat lesz, mely az elhunyt grófnak az Emkében elfoglalt vezérszerepét és álláspontját jellemzi.

Román lapszemle.

Van, a milyen veszedelem van, Bukovinában, de ez csak kis Miska ahhoz, a milyent a »Tribuna« hirdeti a bukaresti »Romanul« után Szerbiából. A régi török világban a szerbek nálunk, a kis oláhországi román parasztok Szerbiában kerestek jobb hazát a törökök és fanarista vódák üldözése ellen. Csak mi nem hagytuk tömegesen oda hazánkat soha. A moldovai csángók, nem a törökök elől odafutott magyar elem, hanem ősnépe annak a földnek, régebb ott, mint a moldován. A szerb kormány — ha igaz, a mit az idézett két tulzó román lap ír — kapta magát s egy rendelettel kitiltotta az összes szerbiai román nyelvet, sőt többet tett, mert a templomokból is kizárta azt. A román szertartású könyvek a lomtárba kerültek. — Eleget lőtottak, futottak, kértek a szerb románok, kér vén, hogy bár a sátoros ünnepeken hallgathassák anyanyelvükön az evangéliumot, de nem érték célzt, mert a szerb kormány nem engedett.

Ez a panasznak veleje s tudni való, hogy nagy e miatt a zakatolás. Pedig a román kormány a csángók között az iskolaügyben épen így tett, községi iskolákat tartat velük román tanyaeven. Na ez más, ez Romániának jogában áll, azért nem kell panaszkodni. Elég, ha a »Tribuna« és »Romanul« lármáznak a szerb kormány eljárása ellen, melyet ez bizonyosan Romániától tanult el. — Az is lehet, hogy az oroszról, mert az is így tett a visszakaparított beszarábiai románokkal. Tehát Bukovina, Beszarabia és Szerbia nem melegágya a romanizmusnak. — Se baj, ott van még Románia libera s itt van három ország, u. m. Transilvania, Banatu és Ungaria. Ez-kben még csak megéhet a natio nyelve.

Elvégre maguktól rájönnek a mi tulzó románaink lapesinálói, hogy még sincsen nekik ebben a három(?) országban olyan rossz dolguk, mint elhitetni szeretnék, sőt tudósokat is tudnak adni magának a libera Romániának is. Belátják ők ezt, de be nem vallják, mert ha egyszer azt találnák kiszalasztani, hogy mégis jobb náluk ebben a három országban — mint azoknak ott Bukovina, Bessarabia és Szerbiában: akkor vége lenne a lamentationnak s az állítóla-

gos üldöztetés meséjének. Hát hadd jajgassanak, min a sirató asszonyok oda át; mi tudjuk, hogy tettetés több és olyan juss utáni obégarás, a miért szót vesztegetni elég kár.

Ujabb taktikáját találták ki a »Gaz.« és »Tribuna« a harcászathoz. Addig olvasták a magyar lapokból, hogy a román lapok úgy, meg amugy izgatnak, agitálnak, hogy most már nem is azt mondják, hogy ha mi izgatunk, ti is ezt teszitek, hanem egyenesen ráfognak a magyar sajtóra, hogy ezek izgatnak a nemzetiségek ellen s csudálkoznak, hogy az e félet nem látják meg az államügyezek. Bezzeg, hogy őket meglátják, pedig ők olyan ártatlanok, mint a ma született gyermek. Ők csak jogegyenlőséget s na meg egy kicsi piezi nem-uniót szeretnének. Már azt csak bízzuk az államügyezsre, mi meg siessünk előre, mert e től ből ahajt mindjárt kikopunk.

Hogyan dül el a sorsa annak az új katonai törvényjavaslatnak ezt, nem is tudjuk. Azt azonban tudjuk, hogy ha keresztül fog menni, azt fogja írni a magyar sajtó, hogy eladta a németnek az országot.

Erre a tudományra a »Gazeta« tanított minket. Már ha ilyen jól tudja a jövőndöt, sziveskedjék nekünk azt is megjósolni, hogy hány román katonaköteles fog a közelebbi sorozás elől Romániába lölünk átszökni? aztán mondja meg azt is, hogy honvédelem-e ez, vagy árulás, vagy gyávaság? — A konverzió sem tetszik és nem tetszését az »Ellenzék«-ből mutogatja. Jutalmul aztán 40 óra alatt a Bálamukba küldi. Már ez nálunk így van szokásban. Ha kedvére irsz: böles vagy. Ha ezt irod: Nem oda Buda, mert még áll, még él a magyar; már ekkor aztán keresd az ajtó kilincsét te Kossuth lap, te belamukista lap. Vai de tinea!

Czenkalji.

A segesvári megyeházban.

Segesvár, nov. 18.

A megyeház felszentelési ünnepélyeknek méltó befejezése volt a tegnap este tartott megyeház-felszentelési bál.

Szebbet, fényesebbet és elegánsabbat kevés vidék látott, mint a minő ez volt.

Az új székház díszterme s mellékhelyiségei — külön is díszítve ez alkalomra — már kilencz óra előtt csaknem megteltek elegáns férfiközönséggel, kik között erdélyrészi főuri köreink nem egy fiatal tagját láttuk. A délután s este érkező vonatokkal még mindenfelől nagy számú bál közönség jött.

Kilencz óra után szállingózni kezdettek a hölgyek is, szebbnél-szebb, drágábbnál-drágább toilettekben, minők a főváros legdiszesebb báljain is számot tennének.

Féltíz órakor jelentették a rendezőségnek, hogy a bálanya megérkezett.

Lenn a díszes lépcsőházban négy rendező várt a bálanyára, fönn a terem előtt ismét négy s benn a teremben, a küszöbtől kezdődőleg sorfalat állottak a férfiak, míg Somogyi István alelnök egy Kolozsvárról rendelt, hatalmas virágcsokorral várt a terem küszöbén.

Csakhamar megjelent az ősz grófné, özv. id. Bethlen Gáborné, kíséretében leánya: a szép és kedves Bély Ákosné grófné (kolozsmegyei főispánné), Szentkereszty Anna báróné, valamint gróf Bethlen Gábor és gróf Bély Ákos.

A mint a bálanya tisztes alakja a terem küszöbén megjelent, a közönség szünni nem akaró éljenzéssel fogadta, míg Somogyi István főjegyző, mint rendezőségi alelnök néhány üdvözlő szó kíséretében ányújtotta a szalagokkal ellátott díszes csokrot, — a zene pedig rázendített a Rakóczy indulóra.

A bálanya és kísérete elhelyezkedván a számára fenntartott helyen, a táncz megkezdődött, melyet Bély Ákos grófné s Szentkereszty Pál báró nyitottak meg.

A táncz a legderültebb kedélyhangulatban folyt a kora reggeli órákig, a mikor fájo szívvvel váltak el a fiatalok, magukkal vive egy boldog estély kellemes érzéseit.

A hölgykoszoru oly szép volt, mint ritkán lehet látni. Ott voltak többek között a bálanyán, id. gróf Bethlen Gábornén s Bély Ákos grófnén kívül: Ábrahám Mártonné, Buday Gáborné, Grosz Frigyesné, Gyárfás Endréné, György Árpádné, dr. Issekutz Gyuláné, Józsa Vilmosné, Kispál Gáborné, Konez Árminné, Köhler Ottóné, dr. Kiss Istvánné, Kedves Istvánné, Kovács Jánosné, dr. Krausz Frigyesné, Lendvay Sándorné, Lattenberg Lajosné, Miesselbacher Ágostonné, Nagy Sándorné, Papp Jánosné, Papp Ádámné, Rabacska Zsigmondné, Somogyi Albertné, Szoboszlai Károlyné, Szentkirályi Árpádné, Szabadi Ferenczné, Spitra Henrikné, Schuster Frigyesné, Vér Györgyné, Waedterezsóné és Ugron Jánosné, mig a gyönyörű, angyali szép leánykoszoruból különös kitűntek: Balogh Erzsébet, Dániel Róza, Florián Mariska, Hoffman Erzsi, Kein Marietta, Miessel-

bacher Zsófia, Papp Anna, Szoboszlai Vilma, báró Szentkereszty Anna, Szabady Zelma, Szentkirályi Gabriella és Lenke kisasszonyok, kik közül bátkirálynőt kiválasztani csaknem határos a lehetetlenséggel.

Utóhang az ünnepélyekhez.

A fenszentelési ünnepélyről szóló referádánknak megelégedtünk megemlékezni azon rendkívüli munkásságról, fáradságtalan tevékenységről, melyet különösen ifj. Horváth Mihály főispáni titkár kifejtett. Kinek a sikerben nem csekély része van.

Megelégedtünk egyúttal azt is megemlíteni, hogy az építést Oriolt és Endstrasser vállalkozók teljesítették s. p. osztatlan megelégedésére az intézőknek.

Ezeknek pótlása nélkül referádánk hiányos volna.

Az első fellépés.

A szombati első műkedvelői előadás minden tekintetben fényesen sikerült. Egyrészt maguk a működő személyek kíváló készültsége, az előadás szép ensembéje, másrészt a közönség határozott támogatása, a színház teljesen megtöltött általános részvét, oly momentum, mely mai társadalmi viszonyaink között kétszert fontossággal s messze kiható, nagy horderevvel bír.

A műkedvelői előadások lehető gyakori rendezése szükségét dokumentálta a közönségnek valóban csaknem tüntető részvéte s azt hisszük, a színészeti szakosztály számolni fog e körülménnyel és az első előadás teljes sikeréből bátorságot fog meríteni, hogy jövőre lehetőleg gyakran szerezzon a közönségnek ilyen élvezetet.

Magukra a működő tagokra s művezetőre nézve pedig lelkesítőleg s buzdítólag kell hatni a közönség és sajtó osztatlan elismerésének.

Nemcsak mi ismerjük ezt el, a fővárosi lapok: a »Nemzet«, »Pesti Napló«, »Budapesti Hírlap«, a kolozsvári »Erdélyi Híradó«, mind az elismerés őszinte hangján nyilatkoznak az előadásról, sőt a helybeli német lap is azt mondja többek közt, hogy egyes jelenetekben a szereplők messze kiemelkedtek a műkedvelők niveauján.

Ezek előrebocsátása után adjuk referensünk kritikáját. Engedelmet kérünk úgy a szereplőktől, mint a t. közönségtől, hogy ezzel ennyire késtünk, de ennek oka oly rendkívüli eset, mely a legkritikábbak közé tartozik s korántsem egyszerű térszűke, mint azt a korrektor az utolsó pillanatban odatette, hanem az a kellemetlenség, hogy a tördelésnél éppen ez a szedés — véletlenül — leesett s szétment. Ezért kellett inkább más — véletlenül készletben volt — szedést adni s ezt mára hagyni.

A bírálat következő:

Mult szombaton november hó 17-én rendezte az E. M. K. E. színészeti szakosztálya a magyar társadalom színe-java jelenlétében, az utolsó helyig lefoglalt, telt ház előtt első előadását. Bizonyos ünnepélyes hangulat uralkodott a közönség között, melylyel mintha jelezni akarta volna, hogy a három év óta beszünt műkedvelői előadások újból való felvételével, társadalmi életünk fejlődésében fontosabb momentumhoz ért volna. A városi zenekar által pompásan játszott Kéhhér Béla-féle Rákóczy-nyitány alkalomszerű bevezetést képezett. Az előadott darabok igen szerencsésen voltak választva: változatos és mulattató tartalmukkal egyúttal elegendő alkalmat is szolgáltatottak a közreműködőknek színészi képességek kimutatására. Mindjárt az első darab, Berczik Árpád egyfelvonásos vígjátéka: »Egy szelleműs hölgy« a három szereplő műkedvelőnek biztos, összevágó játéka következtében zajos tetszésre talált. A vígjáték tartalma pár szóval jelezhető. Jenő, egy fiatal férj, nincs megelégedve egyszerű, odaadó nevének csak férje boldogítására irányított természetével; neki olyan asszony kell, ki nagyvilági műveltségével ragyog, kivel mások előtt büszkélkedhetik. Szellősy Irma, neje harátnéja, ki a fiatal párhoz látogatóba jön, bír mindezen. Jenő által annyira becsült tulajdonságokkal. Mi természetesebb, hogy Jenő szerelmes lesz belé. Az utóbbi még idejében észre veszi az általa okozott bajt, de miután barátnéját nagyon szereti, magára veszi, a csapodár férjet kigyógyítani. És ez sikerül is. Szeszélyeivel csakhamar kiábrándítja Jenőt, ki így nevének egyszerű, igaz női erényeit érdemök szerint méltányolni tanulja. A darab előadása igen jó hatást tett. A czimszerepet Geöcze S. k. a. adta s bár nyugodtabb temperamentumától a szeszélyes, pezsgő életet igénylő szerep némileg távol esik, mégis oly jól oldotta meg feladatát, hogy csak annál nagyobb dicséretet érdemel. A közönség többször nyílt jelenetben is megapsolta. Geöcze Sarolta k. a. ez alkalommal szerepéhez illően, mint igen brillans zongorázó mutatotta be magát. — A darab másik női szerepe Barabás S.-né urnőben, hivatott személyesítőre talált: megjelenésével kedves, játékában egyszerű és természetes.

Binder J. ur nehéz szerepében műkedvelőnél egészen szokatlan ügyességet s feszitlen játékot fejtett ki.

Molnár Irén k. a., kinek szavalatát a közönségnek élvezni már több zör alkalma volt, Greville Henriknek, azaz tulajdonképen Durand asszony francia írónak, egy szellemes monologját játszotta el eleven-séggel, változatos tartalmához való simulással s elvitatlan tehetséggel. Csak mellékesen akarjuk előre hajlalt, modern testtartására figyelmeztetni, melyő játéknak előnyére könnyű lesz leszoknia. A kisasszonyt monologja befejeztével háromszor is kihívták.

»Az egyetlen leány«, Fredro ismeretes egyfelvonásos vígjátéka, az ez alkalommal színre hozott darabok harmadika, vig cselekményével a szereplők jóízű játékaival zajos tetszésre talált. A nők közül a diszkrét játéka és feltűnően csengő hangú Bitay B.-né urnőt, Molnár Irén, Bauer E., és Veszprémi I. kisasszonyokat, a férfiak közül a czimszerep kedélyes személyesítőjét Végh M., a rutinírozott Binder, valamint Mally s Haydn urakat kell dicsőítőleg megemlíteni.

Nem lehet szándékunk az előadás apró hiányait, melyek már minden műkedvelő előadástól elvitázhatatlannak, felsorolni. Ugy a mint szombaton e kis társaság bemutatta magát, élvezetet szerzett a közönségnek s övő szereplők alkalmával játéka bizonyára még biztosabb, még fesztelenebb lesz. — Binder Jenő urat ki tudunkkal a rendező s művezető tisztet is betölté, sokszoros fáradságáért a közönség részéről megérdemelt köszönet illeti. Nem akarjuk felemlítetlen hagyni az izléssel és csinnal festett függőnyt és szoba-dekorációt, melyeket Budapesten Spannraft és Molnár operaházi festők festettek. Kár, hogy az összbemutatóban oly kedvező előadást legalább még egyszer, következő este nem ismételték. A színház bizonyára ismét megtelt volna.

A színi előadásra vonatkozólag az E. M. K. E. brassómezei választmányának színészeti szakosztályától következő sorokat vesszük:

Köszönet-nyilvánítás.

Az E. M. K. E. brassómezei választmánya színészeti szakosztálya nevében ezennel őszinte, hálás köszönetet mondunk szakosztályunk azután t. működő tagjainak, kik a f. hó 17-én rendezett műkedvelői előadásban részt vettek s az előadás sikerét kitűnő játéka által biztosították. Midőn köszönetünknek itt a nyilvánosság előtt adánk kifejezést, egyúttal kérjük t. tagtársainkat, hogy részesítsék jövőre is szíves hathatós támogatásukban szakosztályunkat.

A szakosztály f. évi nov. 20-án tartott üléséből
Szerényi József, titkár. Nagy Gyula, elnök.

A közönség köréből. *)

Nyilvános számadás és köszönet.

A róm. kath. jótékony egylet által f. hó 10-én, a szegény gyermekek javára rendezett hangverseny a következő eredményt mutatta fel:

Bevétel belépti díjak fejében 393 frt 50 kr.; felülfizetésekben 10 frt 90 kr. Összesen 404 frt 40 kr. Kiadások 130 frt 65 kr. Maradt tiszta jövedelem 273 frt 75 kr.

E kedvező eredményt köszönheti az egylet főképen Popovits N. és dr. Matyeka tanár uraknak, valamint Hiemesch Ida és Molnár Irén kisasszonyok áldozatkész közreműködésének, mely által a közönség érdeklődése már előre biztosítva volt, továbbá Fiala, Körner, Verzar, Pawelka és Jaschik urhölgyek fáradságtalan buzgóságának, kik a jegyeladást voltak szívesek magokra vállalni.

Az egylet vezetősége kedves kötelességet teljesíti, midőn a fennebb megnevezetteknek, nemkülönben Jaschik Gyula és Brandner Antal uraknak, mint hangverseny-vezetőknek és a női karnak, valamint Brennerberg Viktoria kisasszonynak, ki — Pöschel váratlan eltávózása folytán — szíves volt, úgy szólva, az utolsó pillanatban a gordonka szerepet készséggel elvállalni és ez által a műsor illető részének előadását biztosítani, és végül a n. é. közönségnek is, mely hozzájárulása által az anyagi eredményt ily kedvezően elérhetővé tette, az egylet és a szegények nevében legháasabb köszönetet kifejezni.

A róm. kath. jótékony egylet vezetősége.

Helyi és vidéki hírek.

A magyar protestáns nőegylet tegnap esti fillérestélye ismét folytatását képezte az elsőnek. Több mint 140-en gyűltek össze a »Európa« szállodának elsőemeleti termeibe, filléreiket a szegények oltalmára leteendő, urak és nők vegyesen. Olescher J. kisasszony zongorázott; Köpe I. k. a. eredeti, tősgyökerez

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért nem vállal felelősséget a szerk.

csángó leánynak öltözve szavalt; s Száva Ö. ur czimbalmazott. Volt megérdemelt taps és ujjazás mind a három számára bőségesen. — Azután kezdetét vette egy kis társasjáték s a végére mehetetlen, — de azért mindvégig kedves és kedélyes »terecselés«, a mint az t. i. ilyenkor szokásos. A kéő éj vetett véget a sikerült estélynek, a melyre büszkék lehetnek a jótékonyaságért oly sokat fáradozó hölgyek.

Dalárdánk N.-Borosnyón. A brassói magyar dalárda f. hó 24-én este N.-Borosnyóra rándul hangversenyre. Helyesen! A brassói dalárdának vezérszerepet kellene vinni e vidéken.

Találatott a színházban egy sétabot, mely a rendőrségnél átvehető.

Tatrangon folyó évi nov. hó 18-án, az új fiatal gör. kel. lelkész, Manolle Demeter tartotta menyegzőjét. Jelen voltak az egész Barcaságról a román értelmiségből sokan; a magyar értelmiségből is többen; a közrendű magyarság felelősséggel. A társalgás mindvégig kedélyes, derült; az egyetértés a lehető legjobb. Járták a csárdást is teljes kedvvel; meg is ujjázták. Ugy kell, és mindig is úgy legyen!

Pénzhamisító bandát fogott el f. hó 21-én a csendőrség Torda-Várfalván, mely 20 és 10 krokokat készített. Az elfogottak igen szegény emberek s ép ezért nagyon feltűnő, hogy olyan felette költséges gépeik vannak.

A dicső-szentmártoni állami iskolák tanítótestülete kezdeményezése folytán Dicső-Szentmártonban hetenkint egyszer a tél folyamán az iskolai helyiségben tanulósgos felolvasó, díj nélküli társas-estélyek tartatnak. Az első ilyen estély e hó 16-án lett megtartva, melyen dr. Szabó Mihály Arany »Toldy szerelméből« olvasott föl részleteket, jellemezvén a halhatatlan nagy költő páratlan epikai tehetségét. Ezen alkalommal hallottuk még Steinitzer Flóra polg. leányisk. tanítónőt »Petike« című humoros költeményt sikeresen elszavalni. Óhajtjuk, hogy a tanítói karnak ezen nemes cselekedete minél több követőre találjon; mert Dicső-Szentmártonban, a hol a társadalmi élet ugyszólván pang, hogy ne mondjuk: nincs, igen kívánatos annak ily módon való életrehozása.

Esküvő. A budapesti józsefvárosi templomban f. hó 19-én vezette oltárhoz dr. Haller Béla gróf nagy-küküllőmezei birtokos Perczel Mór honvédtábornok leányát Bertát. Az esküvő a család gyásza miatt egész csendben ment végbe. Tanúk voltak Perczel Miklós és Perczel Dezső országgyűlési képviselők.

Zendülés a végrehajtók elen. Bottornya községben e hó 10-én a lakosság fellázadt a megyei adófelügyelőség által kiküldött végrehajtók, valamint a bíró és a jegyző ellen, kik kiméletlenül el akartak minden ingóságot árvereztetni. A jegyző ablakait éjjel be is verték. Most állandóan csendőrség őrködik a rend felett.

A londoni hiena. A »Times« legújabbban érkezett számában olvassuk, hogy »Jack the ripper« a londoni hiena levelet írt a rendőrségnek, melynek tudomására hozza, hogy szerdán ismét megöl egy leányt azon a helyen és módon, a hol s a hogyan eddigi gyilkosságait elkövette.

Táviratok.

Bukarest, nov. 21. (A »Brassó« eredeti távirata.) Valószínű egy miniszter-krisis, ha Catargiu választatnék kamarai elnökké.

Páris, nov. 21. (A »Brassó« eredeti távirata.) Politikai körökben aggodnak a mind nagyobb mérvűket öltő zavargások miatt. A hírlapok felszólítják a köztársasági elnököt, hogy szemben a kormány tétlenségével tegyen valamit.

Szentpétervár, nov. 21. (A »Brassó« eredeti távirata.) Illetékes körökben állítólag értesítésekre adták a bolgár emigránsoknak, hogy Oroszország a legcsekélyebb lépést sem fogja tenni Bulgária érdekében. Az orosz diplomaták többsége megunt már Oroszország bulgáriai kudarcát.

Kolozsvár, nov. 22. (A »Brassó« eredeti távirata.) Az »Erdélyi Híradó« és »Ellenzék« sajtópörében az esküdtszék a harmadik inkriminált passzusban becsületsértést talált; 8 igen-nel, de 7 szóval nem vétkezik kimondta, minek folytán a bíróság fölmentette Korbulyt. — Bánffy Béla gróf temetése délután 3 órakor kezdődött óriási részvét mellett; a sirnál a képviselőház nevében Dárday beszélt.

Berlin, nov. 22. (A »Brassó« eredeti távirata.) A hadsereg tengerészeti szükségleteinek fedezésére szolgáló kölcsön 80 milliót tesz ki.

Bukarest, nov. 22. (A »Brassó« eredeti távirata.) A kamaraelnök megválasztása mára halasztatott; a miniszterválság mindazonáltal bizonyos.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szerényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 3927.—1888.

Hirdetmény.

Brassó vármegye felvidéki járásához tartozó Volkány községében a malomjog a jövő 1889. évi január hó 1-étől fogva hat egymásután következő évre, azaz 1894. évi december hó 31-éig ajánlati versenytárgyalás és szóbeli árverés útján hasznóhárba ki fog adni és pedig folyó 1888. évi november hó 23-án délelőtti 10 órakor a község házában.

Kikiáltási ár:

1. A lisztmalomért évenként 1000 frt,
2. a ványoló-malomért " 40 "
3. a fűrészmalomért " 100 "

Mindazok, kik az árverezésben részt venni óhajtanak, kötelesek az árverezés megkezdése előtt a kikiáltási árak 10%-át az alólírt kezéhez bántpénzzel letéteményezni s egyszersmind kellőleg igazolni, hogy esetlegesen a megkívántó biztosítékot kiállítani képesek.

A kellőleg bélyegezett és 10% bántpénzzel ellátott, a szóbeli árverezés után felnyitandó írásbeli ajánlatok minden malomra nézve külön-külön a kitűzött tárgyalást megelőző nap délutáni 6 órájáig a községi előjárásnál beadandók, ellenkező esetben el nem fogadtnak.

A közelebbi árverési s hasznóhár feltételek az előjárásnál a hivatalos órákban megtekinthetők.

Feketehalom, 1888. november 15.

A járási főszolgabíró:
Kostend Vilmos.

(392) 2—3.

Szám 3817.—1888.

Hirdetmény.

Zsiberek, Felmér, Rákos és Lemnek községek tulajdonát képező italmérési regale-joga hasznóhárbeadása nyilvános árverezés útján, még pedig az 1889. évi január 1-én kezdődő és ugyanazon évi december hó 31-éig terjedő időtartamra a következő sorrendben, mindenkor délelőtti 10 órakor, az illető községi irodában fog megtörténni, u. m:

Zsiberken f. é. december hó 3-án,

Felméren december hó 4-én,

Lemneken december hó 4-én, délutáni 3 órakor,

Rákoson december hó 6-án.

Az árverezési feltételek az illető községi bírónál betekintheők.

Kóhalom, 1888. november 16.

A járási főszolgabíró:
Balthes.

(393) 2—2.

Szám 1486./1888. telekkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A nagy-sinki kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Krauss Rezső ügyvéd által képviselt nagy-sinki Wolp János mint végrehajthatónak, boholecz Popelea Akim és neje szül. Orhu Floarea végrehajtást szenvedő elleni 73 frt 80 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagy-sinki kir. járásbíró területén lévő Boholecz községében és határánt fekvő, a boholecz 237. számú telekkönyvben A + 1—17. rendszám alatt, vagyis 325, 326, 564, 1550, 1737, 1830, 2032/b, 3054/3, 3125, 3213, 3361, 3397, 3593, 3637, 3675, 3733, 3750, 3780, 4005, 4129, 4321, 4352, 4353, 4541, 4623, 4896/1, 5332/1, 5349, 5380, 5422/1, 5580, 5840, 5917, 5929, 5961, 6376/1, 7587/2, 6911, 7216/3, 7558, 7606, 7817, 8235, 8236, 8401, 8540, 8605, 8612, 8626, 8628, 8732, 8840, 8939, 8954, 9267, 9381, 9637, 9795, 9981, 9997, 10165, 10273, 10276, 10444/4, 10541, 10759, 10954, 11596, 11697/1, 12196, 12576, 12985, 13023, 10324, 13746. hr. sz. ingatlanokra az árverést 577 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi január hó 7-ik napján, d. e. 9 órakor, Boholecz község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át — vagyis 57 frt. 70 krt — készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bántpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésétől kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagy Sink, 1888. október 4.

A kir. járásbíró telekkönyvi hatósága.
(388) 1 1 Csernea, kir. albiró.

Wir suchen einen tüchtigen Reisenden f. d. Verkauf v. Caffee an Priv. u. Krämer. Verg fl. 800 u. Prov. I-a Refer. erf.

395 1 3 F. Löding & Co., Hamburg.

TÜDŐ-BAJOK!!

(390) 1—50.

Lég-exhaláció

gyógyít

tuberkulizist (tüdővész, sorvadást),

A hihetetlen, az orvosoknak elérhetetlennek látszó ideálja, hogy tüdőbajt gyógyítani lehessen, teljesen el van érve. Világhírű tanárok és orvosok elismerései, gyógyultak száz meg száz levelei — melyek autentikus másolatai kíváncsira megdöntenek meggyőződés céljából bérmentesen megküldetnek, — orvosi szaklapok kedvező tudósításai, a legnagyobb kórászok használata a legfényesebben bizonyítják a »Rectal-Injectio«-val való exhalatio gyógyíródnak megjelöl, soha nem remélt sikerét.

Statz osztálya: »Láz, éjjeli izzadás, köhögés, váladék elmaradnak, egyszerű étvágy áll be; súlygyarapodás 5 kgr.-ig.« — Dr. M. Langbein: »Harminez, magas fokú tuberkulózis beteg mind felgyógyult.« — Hasonlót jelentenek a betegek is.

A kúra nem terhes, nem zavaró és biztosít utóbajok ellen.

A cs. kir. szab. »Lég-exhaláció-készülék« (Rectal-Injectio) teljes felszereléssel, magánhasználatra 8 frt. készpénz beküldéssel vagy utánvét mellett; légszszmérővel 10 frt. — Szétküld.

Dr. Altmann Károly, Bécs VII. Mariahilferstrasse 80.

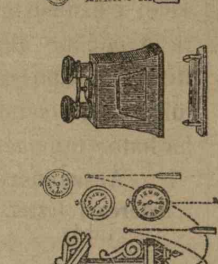
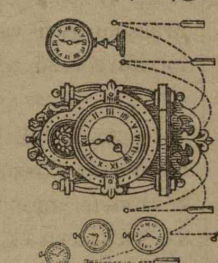
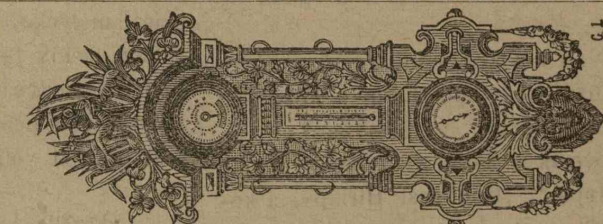
Rectal-Injection

gyógyít

asthma-t, idült brouchial-katarrhust.

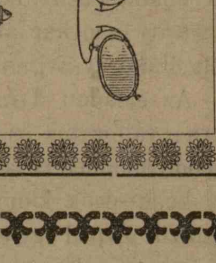
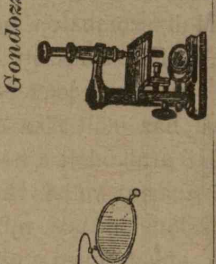
Példaképen többek között értesít Dr. Bergson tanár és Dore és Mr. »Köhögés, váladék, láz és hörgés három nap alatt csökkent, azután egészen eltűnt. Az álom és étvágy ismét visszatért; a test hetenként 1/2 v. 1 kgrm.-nyit nyert súlyban. A legfárasztóbb életmódot ismét folytatni lehet.« — Cornil tanár és Verneuil tanár: »Asthmá nál azonnal megszűnik a légzési neheztség. Teljes gyógyulás gyakran már 8 nap alatt.« — Dujardin-Beaumez tanár: »Idült bronchial-katarrh teljesen gyógyult.« — Fräntzel tanár, dr.

Statz osztálya: »Láz, éjjeli izzadás, köhögés, váladék elmaradnak, egyszerű étvágy áll be; súlygyarapodás 5 kgr.-ig.« — Dr. M. Langbein: »Harminez, magas fokú tuberkulózis beteg mind felgyógyult.« — Hasonlót jelentenek a betegek is.

(2) 15—
DRESSNANDT J. EDE
órás és optikus
vörös óra-gondozó,
Brassóban, klastrom-utca 2. szám a-att
(a rom. kath. templom közelében)

ajánlja, jól berendezett raktárát, egy mint: arany és ezüst svájci zsebróráit, inga-, keret-, schwarzwalddi mindenemű óráit, továbbá óralánczait, zeneműveket és nagy választékban álló optikai tárgyakat a legelőcsőbb árakban.
Minden javítások és megrendelések elkészítésére jóállás mellett pontosan és gyorsan eszközölköttek.
Olyan tárgy, mely a megrendelőnek kedvére nincs, vesztéség nélkül készségei visszatérnek.
Minden e szakba tartozó vétel vagy csere a legelőnyösebben teljesítetik.
Gondozza a vörös plébánia-templom óráját.

brünni szöveteket

A legjobb szállítja gyári áron a
SIEGEL-IMHOF
posztógyári raktár Brünmben.

Egy elegáns öszi- vagy téli
férfi-öltönyre
elég egy szelvény 3-10 mtr, vagyis
4 bécsi röl hosszúságban.

Egy szelvény ára:

4-80 frt közönséges,
7-75 • finom. 08-21 frt
10-50 • finomabb,
12-40 • legfinomabb
valódígyapjából.

Ezenkívül kaphatók legnagyobb választékban: selyemmel átszőtt kamgarok, felső-kabát szövetek, palmerstonok és boy felikabátok; loden, vadászok és gazdák számára, peruvienne és tosking szalonnák, szövet-k női ruhák számára stb.
Jó árúért és pontos kiszolgáltatásért kezeség.

Minták ingyen s bérmentve.

Egy jó könyv.

„.... A küldött könyv útmutatásai ugyan rövidke és velősek, de mintha csak a gyakorlati használatra termettek volna; nekem és családomnak a legkülönbözőbb betegségi esetekben igen kiváló szolgálatokat tettek.“ Így és hasonlóképpen hangoznak a köszönőiratok, melyeket Richter kiadó-intézete „A Betegbarát“ című, rajzokkal ellátott könyv elküldéseért majdnem naponként kap. Mint az azo nyomtatott s a szerencsésen meggyógyítottaktól származó értesítések tanúsítják, az abban foglalt tanácsok követése által még oly betegek is gyógyulást nyertek, a kik már minden reményt feladtak. E könyv, melyben hosszúévek tapasztalatainak eredményei vannak letéve, megérdemli a legkomolyabb figyelembevételt minden beteg részéről, bármilyen bajban is szenvedjen. Kie becses könyvet megszerezni óhajtja, az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarát“ és pontos címét s címezzze a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe Lipcsében. A megküldés ingyen történik.

A legfőbb kitüntetések, a legnagyobb világiállításokon, 1867-óta.

Mindenkor határozottan:

Liebig

társaság

hús-kivonata kérendő,

Csak akkor valódi,

ha minden doboz árújegye, a mel-
lékelt névaláírással
kék nyomásban van ellátva.

A Liebig társaság központi raktára az Osztrák-Magyar Birodalom számára:

Berck Károly, osztr. csász. kir. udvari szállító, Bécs, I., Wollzeile 9 sz. a.

Kapható továbbá valamennyi nagyobb fűszer-csemege és gyógyfűszer kereskedésben, valamint, minden gyógyszerárban.

A legfőbb kitüntetések, a legnagyobb világiállításokon, 1867-óta.

Máriacelli gyomorcsöppek.

Kitűnő hatású szer a gyomor minden betegségeiben.

Védjegy.

Kapható minden gyógyszerárban.

Óvás! A valódi máriacelli gyomorcsöppeket sokat hamisítják és utánozzák. A valódiság jeleit minden üvegnek piros, a fenti védjeggyel ellátott borítékba kell göngyöltve lennie és a minden üveghez mellékelte használati utasításon meg kell jegyezve lenni, hogy az Kremsierben Gusek Henrik könyvnyomdájában nyomtatott.

Valódi minőségben kapható: Brassóban Goos J., Hornung Gyula, Jekelius J. özvegye, Kellemen Ferencz a »Fehér templom«-hoz; Kugler E. a »Higea«-hoz címzett és Schuster L. K. gyógyszerárban; — Fogarason Bildner, Hermann gyógyszer.; Földvártn Schneider Vilmos gyógyszer.; Hosszafalu, Jekelius Gusztáv gyógyszerárban; Kóhalomban Melas Ede és Wolff E. gyógyszer.; Seps-Szentgyörgyön Beteg Bálint és Barabás Ferencz gyógyszerészknél; Tusnádn fűrdőn Dobay Lajos gyógyszerárban. (84) 24—25